

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Memoriale Vitae Domini Et Salvatoris Nostri Iesv Christi

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

Meditatio diei Sabbati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48900](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48900)

ictibus atterantur, & in igne ardentiori probentur ac elaborentur, ut coronis earum indatur & applicetur pretiosus hic ornatus.

Hinc nonnulli Doctorum affirmant, sapientissimum & misericordissimum Redemptorem nostrum idcirco permisisse Matrem suam sanctissimam, tanta puritate, innocentia & gratia ornatam, ijs cruciatibus & angustijs, quas in sanctissima passione filij perpeffa est, opprimi. Eandem ob causam, ut nonnulli aiunt, permisit illam multorum qui pretiosissimum nomen IESU filij eius confitebantur, necem & cruciatus cerne-
re, in quorum vnoquoq;, Beatiss. huic Virgini vulnera & dolores, quos in sanctissimi & dilectissimi Filij passione senserat renouabantur.

*MEDITATIO
diei Sabbati.*

HAC die considerabis quomodo Christus Dominus (persona verbū in quā æternum coniunctum animæ sanctissimæ, quæ Pa-
d 3, tri

tri in cruce oblata & in manus eius commendata fuerat, ad Lybnum descenderit, & Sanctos Patres qui magno feruenti cum desiderio aduentum illius præstolabantur, inde liberauerit. Expendest tecum inæstimabilem consolationem, quam ex ipsius gratiosissima præsentia perceperunt, quâdo illos simul effecit beatos & gloriosos, vti S. Bonaventura ait. Huc præsentata fuit illi per SS. Angelos boni latronis anima, quæ extemplò præmiû illud, quod ei Rex gloriæ in cruce promiserat, consecuta est: videlicet Paradisum, cuius fœlicitas principaliter in Dei visione & amore consistit.

Hic etiam vt nonnulli contemplantur veniam postularunt Protoparentes nostri Adam & Eua, quod tanta ruina ac perditionis humano generi, & tot suppliciorû ac cruciatuû dulcissimo Redemptori causa extitissent. Quibus Rex pijsimus, pro imensa clementia & liberalitate sua facile indulgit, iubens illos à terra, in quam iuxta humanam imaginatio-

nem,

nem, se abiecerant, surgere, & illa
 Sancti Gregorij verba, singulari cum
 beneuolentia pronuncians. *O fœlix*
culpa qua talem, &c. quæ (secundum
 quosdam Theologos neotericos) ita
 accipienda sunt, vt sit sensus. O fœ-
 lix peccator, cui talis datus fuit libe-
 rator ac Redemptor.

Considerabis præterea quomodo
 pretiosissimū Christi Dñi corpus, di-
 uinitati sociatum, quæ nunq̄ dimisit,
 quod sibi semel copulauerit, (vti ma-
 gnus ille Doctor S. Gregorius affir-
 mat) hac die manserit in sepulchro
 sigillis munito, & multorum militū
 visibilium, vti Euangelica refert hi-
 storia: nec non multo numerosiori
 coelestium & inuisibilium equitum
 custodia circumsepto; non est enim à
 ratione dissentaneum, quod cœlestes
 spiritus pretiosissimum hunc thesau-
 rum custodire ei que assistere stude-
 rint.

Rediges etiam tibi in memoriam,
 quomodo hac die, secundum con-
 templatiuos, S. Petrus & alij Aposto-
 li ac discipuli Dñi egerrimè ferentes

d 4

quod

quod Dominum & magistrum suum
fuga tam turpiter deseruissent, simul
consenserint accedere ad Beatiss. Vir-
ginem, (quamuis ipsa tum fortè in
maximis constituta esset angoribus,
atque ex præteritarum rerum memo-
ria singulis penè momentis dolore
acerrimo transfigeretur) seque ad pe-
des immaculatæ Regine abijcere, pe-
des inquam admirabilis propitiato-
rij Dei, vbi certissimum omnibus af-
flictis & peccatoribus est refugium.
Venientes igitur ad Beatiss. Dei ma-
trem cum lachrymis ac suspirijs, ab
ea tanti sceleris veniam postularunt,
precati que sunt, vt se aduocatam &
interuentricem apud Deum pro ipsis
velit interponere, quo huius noxæ
veniam consequerentur. Misericor-
dissima Regina cum illos peraman-
ter suscepisset, multis eos sermoni-
bus consolata est: dicens. Nihil mi-
rum esse quod extimuerint, eò quod
persecutio illa ingens & talis omni-
no fuerit, vt ad quemcunque homi-
nem, quantacunq; is foret audaciæ,
timore afficiendum sufficiens esse po-
tuerit:

uerit: speciatim propter nimiam populi furiam, & præcipuorum Reipu. Iudaicæ capitū, vt erant summi Pontifices & Pharifæi: Deum etiam id ita fieri permisisse specialiter quoad Petri negationem, quia futurus erat Christi Vicarius, & Ecclesiæ vniuersalis in terris rector: vt in semetipso disceret, quomodo officium Pastoris exercere, miseris peccatoribus compati, eisque scelerum suorum veniam largiri deberet. Certiores illos præterea reddidit Beatis. Virg. de Christi resurrectione, ex quo singularem hauserunt consolationem.

Reuolues in super hac die, quomodo elapso iam tempore, quo secundum legē, nihil operis manualis exerceri poterat, tres Mariæ, videlicet Maria Magdalenæ, & aliæ duæ Beatrix. Virginis sorores emerint vnguentum aromaticum pretiosum, vt alterius diei summo mane, corpus IESU inungerent, quod licet ex aliquo fidei defectu, quoad ipsam resurrectionem proficisceretur, attamen laudabile erat, propter piam & sanctam ipsarum in-

d. s.

tentio-

sentionem . Potes hic considerare corde deuoto , quomodo in feruenti hoc desiderio quo Dominum & Magistrum suum etiam mortuum videre cupiebant , stimularæ , ante Solis exortum in viam se dederint : nec terruerit illos à cœpto proposito , noctis obscuritas : neque militum qui sepulchrum , vti dictum est custodiebāt metus : nec lapidis , quæ sepulchrum obfirmatum erat , ingens moles , quæ tanta erat , vt secundum quosdam , vicini homines vix eum loco mouere potuissent . Et quis , vti docet Euangeliū , lapidis grauitatem secum cōsiderarent , dicentes ad inuicē : *Quis reuoluet nobis lapidē ab ostio monumenti* : nihilominus iter suū prosequēbātur , credentes quod sūmus Rex & gubernator vniuersi , facillimum redditurus esset , quod foemineæ fragilitati videbatur impossibile : totum igitur negotiū ardensq; desiderium suū diuinæ cōmittentes prouidentix , rē inuenerunt meliori in statu q̄ sperare potuissent . Ex his ad moralem nostrā instructionem notare possum⁹ , quod
omnia

omnia opera quæ ex se mala nõ sunt, quando bona & sancta cū intentione fiūt, Deo sint acceptissima, atq; ab eo copiosè remunerentur, quamuis fiāt ab hominib' extra statum gratiæ existētibus: quemadmodū in hoc mysterio circa hasce mulieres accidit: quæ quamuis gratia essent destitutæ, eò quod non haberent firmam & integram Dominicæ Resurrectionis fidem uti debebant, quod patet ex aromaticis illis vnctionibus quas sibi coëmerant, ut sanctissimum Christi corpus à corruptione tutarentur: ex eo enim euidenter liquet, quod non crediderint ipsum esse DEI filium, quemadmodum hæctenus de seipso affirmauerat, sed magnum aliquem Dei amicum siue Prophetam. Si enim habuissent illum pro Dei filio & firmiter credidissent, quod semetipsum tertio die qui erat idem ipse dies, quoad illum inungendum pergebant, resuscitaturus esset, sicuti se facturum promiserat: non fuissent tam sollicitæ in corpore illius corruptione præseruando, sed certò sibi

d 6

per-

persuasissent, quod balsamus diuinitatis qui ei coniunctus erat, abundè sufficeret ad defendendum illud ab omni corruptione, præsertim cum eo tempore inter Israelitas peruulgata satis esset illa Dauidis prophætia de Christo, quod non esset visurus corruptionem.

Quare vt ad propositum reuertamur, etiamsi aliquando nos tepidos, omniq; deuotione ac sensu spirituali destitutos, & ad passiones valdè pronos esse sentiamus: quemadmodum sæpenumerò magnis etiã Dei seruis, quamdiu vastum & ingens hoc miseriarum mare nauigant, euenit: etiamsi in ipsa dæmonis retia nos incidisse animaduertamus, nõ tamen idcirco bonorum operum studia & exercitia relinquemus, ea pia & sancta cū intentione peragemus, confidendo de clementia & bonitate dulcissimi & misericordissimi Redemptoris nostri, quod omnia ad consolationem nostram ordinaturus sit, resuscitando semetipsum in conscientijs nostris, & nos per dulcissimam præsentiam suam

suam, & suauissimos sermones consolando, quemadmodum has foeminas consolatus est: quibus viuens apparuit, quamuis illæ mortuū quærerent: hocque aspectu, non tantum oculos earum corporeos lætificauit, quæ ex ipsius aspectu incredibile voluptatem perceperunt: sed etiã oculos animæ, quæ per piã & benignam hanc communicationem in fide confirmatæ fuerunt.

MEDITATIO
diei Dominicæ.

HAc die considerabis quomodo Redemptor mudi postquam (vti firmiter credimus) resurrexisset, primū apparuerit sanctissime Matri suæ, idq; propter reuerentiã matri debitã, & tali matri, quæ eò quod dolores Passionis eius super omnes alias creaturas acri⁹ sensisset, præ cæteris etiam consolari merebatur, ex gloriosæ Resurrectionis filij sui notitia. Postquam ergò Christus sanctissimam Matrem suam consolatus fuisset, sanctis mulieribus apparuit,

d. 7. ruit,